

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Ławnicy: -----

Protokolant: Marzena Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2014 roku we Wrocławiu

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, wynagrodzenie za pracę w godzinach nocnych

I. zasądza od strony pozwanej (...) spółka z o.o. z siedzibą w T. na rzecz powoda J. P. kwotę 40 915,73 zł brutto (czterdzieści tysięcy dziewięćset pięćnaście złotych 73/100) tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 26,24 zł od dnia 11.04.2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 318,68 zł od dnia 11.05.2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 264,59 zł od dnia 11.06.2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 165,61 zł od dnia 11.12.2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 098,91 zł od dnia 11.01.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 834,00 zł od dnia 11.02.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 396,00 zł od dnia 11.03.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 821,52 zł od dnia 11.04.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 834,00 zł od dnia 11.05.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 615,00 zł od dnia 11.06.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 197,86 zł od dnia 11.07.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 475,95 zł od dnia 11.08.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 354,09 zł od dnia 11.09.2011 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 1 250,00 zł od dnia 11.10.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 885,00 zł od dnia 11.11.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 651,50 zł od dnia 11.12.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 615,00 zł od dnia 11.01.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 741,19 zł od dnia 11.02.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 306,90 zł od dnia 11.03.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 497,73 zł od dnia 11.04.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 933,00 zł od dnia 11.05.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 487,86 zł od dnia 11.06.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 2 009,00 zł od dnia 11.07.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 497,73 zł od dnia 11.08.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 152,27 zł od dnia 11.09.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 705,00 zł od dnia 11.10.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 209,35 zł od dnia 11.11.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 487,86 zł od dnia 11.12.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 2 145,00 zł od dnia 11.01.2013 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 1 643,18 zł od dnia 11.02.2013 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 295,71 zł od dnia 11.03.2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej (...) spółka z o.o. z siedzibą w T. na rzecz powoda J. P. kwotę 3 401,86 zł brutto (trzy tysiące czterysta jeden złotych 86/100) tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nocnych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 22,52 zł od dnia 11.04.2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 137,97 zł od dnia 11.05.2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 34,70 zł od dnia 11.06.2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 12,47 zł od dnia 11.07.2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 11,95 zł od dnia 11.08.2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 25,05 zł od dnia 11.11.2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 130,87 zł od dnia 11.12.2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 65,97 zł od dnia 11.01.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 152,46 zł od dnia 11.02.2011 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 41,60 zł od dnia 11.03.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 60,42 zł od dnia 11.04.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 138,32 zł od dnia 11.05.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 105,20 zł od dnia 11.06.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 105,20 zł od dnia 11.07.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 132,00 zł od dnia 11.08.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 88,20 zł od dnia 11.09.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 126,00 zł od dnia 11.10.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 13,20 zł od dnia 11.11.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 138,46 zł od dnia 11.12.2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 79,20 zł od dnia 11.01.2012 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 128,43 zł od dnia 11.02.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 128,86 zł od dnia 11.03.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 150,00 zł od dnia 11.04.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 165,00 zł od dnia 11.05.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 114,18 zł od dnia 11.06.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 164,96 zł od dnia 11.07.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 122,80 zł od dnia 11.08.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 122,73 zł od dnia 11.09.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 119,92 zł od dnia 11.10.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 91,31 zł od dnia 11.11.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 85,58 zł od dnia 11.12.2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 142,16 zł od dnia 11.01.2013 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 116,32 zł od dnia 11.02.2013 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 112,00 zł od dnia 11.03.2013 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 15,24 zł od dnia 11.04.2013 r. do dnia zapłaty;

III. dalej idące powództwo oddała;

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.317 zł brutto;

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 800,00 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VI. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście kwotę 4 181,61 zł (cztery tysiące sto osiemdziesiąt jeden złotych 61/100) tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt X P 276/13

UZASADNIENIE

Powód J. P. pozwem wniesionym przeciwko (...) spółka z o.o. w T. domagał się kwoty 20 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i w porze nocnej. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że był pracownikiem pozwanej firmy od 2007 roku i od samego początku był „zmuszony„ do wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych i porze nocnej za którą nie otrzymał wynagrodzenia.

W piśmie z dnia 02 kwietnia 2013 roku (data prezentaty) powód sprecyzował powództwo wskazując, iż żąda łącznie 48 170,00 zł z ustawowymi odsetkami z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych i w porze nocnej. Powód w uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, iż przez okres zatrudnienia od 01 listopada 2006 r. do dnia 01 marca 2013 roku tj. 76 miesięcy w każdym miesiącu pracował 80 godzin w porze nocnej za które winien otrzymać wynagrodzenie 120 zł miesięcznie. W odniesieniu do godzin nadliczbowych powód podniósł, że winien otrzymać 50% stawki godzinowej za pierwsze dwie godziny i 100% za kolejne. Powód podkreślił, że do jego obowiązków należało palenie w piecu, chodzenie na obchody z czytelnikiem, odbieranie telefonów, zmiatanie placu, wysyłanie kierowców w trasy oraz dbanie o porządek na portierni i wokół niej. Dodatkowo powód wykonywał czynności niezawarte w umowie w postaci: liczenia pieniędzy przywożonych przez kierowców z tras. Powód podkreślił, że w ewidencji czasu wpisywano inną liczbę godzin niż rzeczywiście przepracowane.

W kolejnym piśmie złożonym przez powoda w dniu 21 czerwca 2012 r. (data prezentaty) powód ostatecznie sprecyzował zażądanie wnosząc o zasądzenie kwoty 49 995,20 zł za okres trzech lat wstecz od dnia wytoczenia powództwa stanowiących sumę wynagrodzenia z prace w godzinach nadliczbowych i w porze nocnej. Powód w wskazał, że jego system czasu pracy przedstawiał się następująco: w I i III tygodniu danego miesiąca pracował w pn od 08.00 do 20.00, we wtorek od 20.00 do 08.00 w środę, w czwartek od 08.20.00, w piątek od 20.00 do 08.00 rano sobotę, w niedzielę od 08.00 do 20.00 tj. 60 godzin tygodniowo z czego 16 godzin w porze nocnej. Z kolei w II i IV tygodniu danego miesiąca pracował: w pn od 20.00 do 08.00 rano we wtorek, w środę od 20.00 do 08.00 rano w czwartek, w piątek od 08.00 do 20.00, w sobotę od 20.00 do 08.00 rano w niedzielę. – 48 godzin tygodniowo z czego 24 godzin w porze nocnej. W ocenie powoda w okresie od 01 stycznia 2010 r. do dnia 08 lipca 2010 r. wypracował 56 godzin nadliczbowych miesięcznie, a od 21 października 2010 r. 136 godzin nadliczbowych miesięcznie. Powód w swoich wyliczeniach zaprezentował, że: za okres od kwietnia 2010 roku do czerwca 2010 roku przepracował 56 godzin nadliczbowych miesięcznie. W I i II tydzień każdego miesiąca wypracował 20 godzin nadliczbowych tygodniowo z czego godziny nadliczbowe zaczynały się właściwie w piątek w godzinach nocnych (8godzin) oraz w niedzielę (12 godzin) – 100% dodatku. Powód powinien otrzymać 16,46 zł za godzinę (20 godzin x 16,46) x 2 tygodnie = 658,40 zł. II i IV tydzień każdego miesiąca wypracowywał 8 godzin nadliczbowych tygodniowo z czego godziny nadliczbowe zaczynały się w niedzielę w nocy i uprawniały do 100% dodatku. Powód winien otrzymać (16,46 zł x 8 godzin) x 2 tygodnie= 263,36 zł. Łącznie 921,76 zł miesięcznie x 3 miesiące wynosi 2 765,28 zł. W okresie od 11.2010 r. do 31.12.2010 r. (2 miesiące) powód przepracował 136 godzin nadliczbowych miesięcznie, gdzie stawka godzinowa wynosiła 8,75 zł. I tydzień każdego miesiąca powód wypracowywał 40 godzin nadliczbowych tygodniowo, w II tydzień każdego miesiąca 28 godzin nadliczbowych tygodniowo, III tydzień każdego miesiąca wypracowywał 40 godzin nadliczbowych tygodniowo; z czego godziny 12 godzin powinno zostać rozliczone według stawki godzinowej, a następne 28 z dodatkiem wynikającym z art. 151 ¹k.p., ponieważ został wtedy przekroczony cały etat. Godziny nadliczbowe liczone z dodatkiem zaczynały się w środę o 4 rano, tym samym 22 godzin było wypracowywanych w porze nocnej lub w niedzielę (2 h w środę rano, 8 h piątek- sobota, 12 h w niedzielę) za które należne 100 % dodatku -(8.75 zł x 12 godzin nadliczbowych) + (13,12 zł x 6 godzin nadliczbowych z dodatkiem 50%) + (17,50 zł

x 22 godzin nadliczbowych z dodatkiem 100%) = 568,72 zł. IV tydzień każdego miesiąca wypracowywał 28 godzin nadliczbowych tygodniowo, wszystkie powinny być płatne z dodatkiem. Godziny nadliczbowe zaczynały się w czwartek o 4 rano. 12 godzin było wypracowywanych w porze nocnej lub w niedzielę – (13,12 zł x 16 godzin z dodatkiem 50%)+ (17,50x12 godzin nadliczbowych pora nocna/niedziela) = 419,92 zł. Łącznie 1583,64 zł/miesięcznie x 2 miesiące= 3 167,28 zł. W okresie od 01.01.2011 r. do 31.12.2011 r. (12 miesięcy) powód przepracował 136 godzin nadliczbowych miesięcznie stawka godzinowa: 9,12 zł. I tydzień każdego miesiąca powód wypracowywał 40 godzin nadliczbowych, gdzie tygodniowo powinny być płatne według stawki godzinowej - 40 godzin nadliczbowych x 9,12 zł = 364,80 zł. II tydzień każdego miesiąca wypracowywał 28 godzin nadliczbowych tygodniowo powinny być płatne według stawki godzinowej 28 godzin nadliczbowych x 9,12 zł = 255,36 zł. III tydzień każdego miesiąca wypracowywał 40 godzin nadliczbowych tygodniowo, z czego godziny 12 godzin powinno zostać rozliczone według stawki godzinowej, a następne 28 godzin z dodatkiem z art. 151¹ KP, ponieważ został wtedy już przekroczony cały etat. Godziny nadliczbowe liczone z dodatkiem zaczynały się w środę o 4 rano. tym samym 22 godzin było wypracowywanych w porze nocnej lub w niedzielę (2 h w środę rano, 8 h piątek-sobota, 12 h w niedzielę) 100 % dodatku - (9.12 zł x 12 godzin nadliczbowych) + (13,68 zł x 6 godzin nadliczbowe z dodatkiem 50%) + (18,24 zł x 22 godzin nadl. z dodatkiem 100%) = 592,80 zł. IV tydzień każdego miesiąca wypracowywał 28 godzin nadliczbowych tygodniowo, wszystkie powinny być płatne z dodatkiem. Godziny nadliczbowe zaczynały się w czwartek o 4 rano, 12 godzin było wypracowywanych w porze nocnej lub w niedzielę, co oznacza -100 % dodatku [13.68 zł x 16 godzin nadliczbowych z dodatkiem 50%) + (18,24 zł x 12 godzin nadliczbowe pora nocna/ niedziela)] = 437,76 zł. Łącznie 1650,72 zł/miesięcznie x 12 miesiące = 19.808,64 zł. W okresie od 01.01.2012 r. - 31.12.2012 r. (12 miesięcy) powód przepracował 136 godzin nadliczbowych. gdzie miesięcznie stawka godzinowa: 9,50 zł. I tydzień każdego miesiąca wypracowywał 40 godzin nadliczbowych tygodniowo - 40 godzin nadliczbowych x 9,50 zł = 380 zł. II tydzień każdego miesiąca wypracowywał 28 godzin nadliczbowych tygodniowo - 28 godzin nadliczbowych x 9,50 zł = 266 zł. III tydzień każdego miesiąca wypracowywał 40 godzin nadliczbowych tygodniowo, z czego godziny 12 godzin powinno zostać rozliczone według stawki godzinowej, a następne 28 z dodatkiem wynikającym z art. 151 [1] KP, ponieważ został wtedy już przekroczony cały etat. Godziny nadliczbowe liczone z dodatkiem zaczynały się w środę o 4 rano, tym samym 22 godzin było wypracowywanych w porze nocnej lub w niedzielę (2 h w środę rano, 8 h piątek- sobota, 12 h w niedzielę) , co oznacza 100 % dodatku, (9,50 zł x 12 godzin nadliczbowych) + (14,25 zł x 6 godzin nadliczbowe z dodatkiem 50%) + (19 zł i 22 godzin nadliczbowe z dodatkiem 100%) = 617,50 zł. IV tydzień każdego miesiąca powód wypracowywał 28 godzin nadliczbowych tygodniowo, wszystkie powinny być płatne z dodatkiem. Godziny nadliczbowe zaczynały się w czwartek o 4 rano, 12 godzin było wypracowywanych w porze nocnej lub w niedzielę, co oznacza 100 % dodatku (14.25 zł x 16 godzin nadliczbowych z dodatkiem 50%) + (19 zł x 12 godzin nadliczbowe pora nocna/ niedziela)] = 456 zł. Łącznie (...).50 zł/miesięcznie x 12 miesiące = 20.634 zł. Za okres od dnia 01.01.2013 r. -03.2013 r. (2 miesiące); 136 godzin nadliczbowych miesięcznie stawka godzinowa: 10 zł. I tydzień każdego miesiąca wypracowywał 40 godzin nadliczbowych tygodniowo, powinny być płatne według stawki godzinowej - 40 godzin nadliczbowych x 10 zł = 400 zł. II tydzień każdego miesiąca wypracowywał 28 godzin nadliczbowych tygodniowo - 28 godzin nadliczbowych x 10 zł = 280 zł. III tydzień każdego miesiąca wypracowywał 40 godzin nadliczbowych tygodniowo, z czego godziny 12 godzin powinno zostać rozliczone według stawki godzinowej, a następne 28 z dodatkiem wynikającym z art. 151 [1] KP, ponieważ został wtedy już przekroczony cały etat. Godziny nadliczbowe liczone z dodatkiem zaczynały się w środę o 4 rano, tym samym 22 godzin było wypracowywanych w porze nocnej lub w niedzielę (2 h w środę rano, 8 h piątek-sobota, 12 h w niedzielę) , co oznacza zgodnie z art. 151 [1] § 1 pkt 1) 100 % dodatku, 110 zł x 12 godzin nadliczbowych) + (15 zł x 6 godzin nadl. z dodatkiem 50%) + (20 zł x.22 godzin nadl. z dodatkiem 100%) = 650 zł. IV tydzień każdego miesiąca wypracowywał 28 godzin nadliczbowych tygodniowo, wszystkie powinny być płatne z dodatkiem. Godziny nadliczbowe zaczynały się w czwartek o 4 rano, 12 godzin było wypracowywanych w porze nocnej lub w niedzielę, co oznacza zgodnie z art. 151 [1] § 1 pkt 1) 100 % dodatku [(15 zł x 16 godzin nadliczbowych z dodatkiem 50%) + (20 zł x 12 godzin nadliczbowe pora nocna/ niedziela)] = 480 zł. Łącznie 1810 zł/miesięcznie x 2 miesiące = 3620 zł.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej zwrotu kosztów procesu.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) spółka z o.o. w T. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenia na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwana zaprzeczyła wszelkim twierdzeniom powoda za wyjątkiem tych które wyraźnie przyznała. W ocenie pozwanej twierdzenia pozwu są całkowicie bezpodstawne. Pozwana potwierdza, że powód był zatrudniony do dnia 16 marca 2013 r. Pozwana wskazała, że w okresie od dnia 08 lipca 2010 r. do dnia 20 października 2010 r. powód miał przerwę w zatrudnieniu. Jednocześnie pozwana zaprzeczyła aby powód pracował godzinach nadliczbowych gdyż z ewidencji czasu pracy powoda i na bieżąco podpisywanych list ten fakt nie wynika. W zakładzie pozwanej pełniony był całodobowy dozór, który był świadczony w systemie dwu albo trzymianowym. Z ewidencji czasu pracy i kartoteki wynagrodzeń wynika, że powód otrzymywał wynagrodzenie za pracę w godzinach nocnych. W ocenie pozwanej nie jest możliwe przekroczenie norm czasu pracy ponieważ zatrudniona ilość dozorców zapewnia całodobowy dozór bez konieczności przekraczania norm. Wszyscy pracownicy sprawujący dozór otrzymali wynagrodzenie zgodnie z ewidencją czasu pracy i żaden z nich nie przekroczył przewidzianych norm. Jednocześnie pozwana zgłosiła zarzut przedawnienia wskazując na przedawnienie roszczeń powoda za okres ponad trzy lata od dnia wytoczenia powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. P. był zatrudniony u pozwanej początkowo na okres próbny od dnia 04 września 2006 roku do dnia 31 października 2006 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku palacza z wynagrodzeniem miesięcznym 899,10 zł.

Umową z dnia 01 listopada 2006 roku stosunek pracy uległ przekształceniu w umowę na czas określony do dnia 31 grudnia 2030 roku na stanowisku palacza w pełnym wymiarze czasu pracy i wynagrodzeniem zasadniczym 899,20 zł.

Z dnia 02 stycznia 2007 roku wynagrodzenie zasadnicze powoda uległo podwyższeniu do kwoty 936,00 zł miesięcznie.

Od dnia 01 stycznia 2008 roku wynagrodzenie powoda wynosiło 1 126,00 zł.

Kolejne podwyższenie płacy powoda nastąpiło od dnia 01 stycznia 2009 roku i wynosiło 1 276,00 zł.

W okresie od dnia 01 stycznia 2010 roku powód otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 1 317,00 zł miesięcznie.

W dniu 08 lipca 2010 roku powód złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy za wypowiedzeniem z dniem 08 lipca 2010 roku z uwagi na przejście na emeryturę.

W dniu 20 października 2010 roku powód ponownie nawiązał stosunek pracy z pozwaną na podstawie umowy na czas określony od dnia 20 października 2010 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku na stanowiska palacza-dozorcy w wymiarze 1/2 czasu pracy z wynagrodzeniem zasadniczym 700,00 zł miesięcznie.

Z dniem 01 stycznia 2011 roku wynagrodzenie zasadnicze powoda uległo podwyższeniu do kwoty 730,00 zł miesięcznie.

W dnia 01 stycznia 2012 roku strony zawarły kolejną umowę na czas określony do dnia 31 grudnia 2016 roku w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku palacza-dozorcy z zasadniczym wynagrodzeniem 760,00 zł.

Od dnia 01 stycznia 2013 roku wynagrodzenie powoda uległo podwyższeniu do kwoty 800,00 zł.

Informacje o warunkach zatrudnienia przedstawione powodowi w dniu 20 października 2010 roku wskazywały, że powoda obejmowała 8 godzinna norma czasu pracy w przeciętnie 40 godzinowym tygodniu pracy, a za porę nocną uznawano osiem godzin między 22.00, a 6.00. Taka sama informacja o zatrudnieniu została przedstawiona powodowi przy nawiązaniu kolejnej umowy na cza określony tj. w dniu 02 stycznia 2012 r.

Na podstawie oświadczenia pozwanej z dnia 01 marca 2013 roku o rozwiązaniu umowy z zachowaniem okresu wypowiedzenia stosunek pracy uległ rozwiązaniu z dniem 16 marca 2013 roku.

Dowody: umowy o pracę, zmiany warunków umowy o pracę, informacja o warunkach zatrudnienia – k. 1B, 4B, 7B, 10B, 11B, 13B, 19B, 22B, 23B, 25B część B akta osobowe, oświadczenie powoda o rozwiązaniu umowy o pracę, oświadczenie pozwanej o rozwiązaniu umowy o pracę – k. 1/C, 2/C część C akta osobowe.

W zakładzie strony pozwanej pracownicy zatrudnieni jako dozorczy wykonywali pracę w systemie trzech zmian.

Na każdej zmianie było jednocześnie dwóch dozorców.

Podczas gdy jeden z dozorców wykonywał czynności obchodu, drugi przebywał w budynku przeznaczonym dla dozorców gdzie wykonywał czynności biurowe.

Łącznie na stanowisku, na którym pracował powód, pracowało sześć osób.

Dowody: zeznania świadków M. W. (1) k. 56 (płyta CD), K. P. k. 85 (płyta CD), M. P. k. 85 (płyta CD), J. S. k. 100 (płyta CD), przesłuchanie powoda J. P. k. 85 (płyta CD).

U strony pozwanej nie było ustalanego grafiku na dany tydzień pracy.

Pracownicy pracowali w stałych godzinach i wiedzieli o jakiej porze i w jaki dzień mają stawić się do pracy.

W razie nieobecności jednego z pracowników na zastępstwo na stanowisko dozorczy przychodzili kierowcy albo palacze zatrudnieni przez stronę pozwaną.

Dowody: zeznania świadków M. W. (1) k. 56 (płyta CD), K. P. k. 85 (płyta CD), J. S. k. 100 (płyta CD), przesłuchanie powoda J. P. k. 85 (płyta CD).

Powód pracował w systemie czasu pracy 12 godzin pracy i 24 godziny odpoczynku.

Powód pracował w I i III tygodniu każdego miesiąca w następujących godzinach: w poniedziałek od 08.00 do 20.00, we wtorek od 20.00 do 08.00, w środę nie pracował, w czwartek od 08.00 do 20.00, w piątek od 20.00 do 08.00 rano sobotę nie pracował, w niedzielę od 08.00 do 20.00 tj. 60 godzin tygodniowo.

W II i IV tygodniu danego miesiąca powód pracował: w poniedziałek od 20.00 do 08.00 rano, we wtorek nie pracował, w środę od 20.00 do 08.00 rano w czwartek nie pracował, w piątek od 08.00 do 20.00, w sobotę od 20.00 do 08.00 rano w niedzielę nie pracował.

Dowody: zeznania świadków M. W. (1) k. 56 (płyta CD), K. P. k. 85 (płyta CD), przesłuchanie powoda J. P. k. 85 (płyta CD).

Powód jako dozorca-palacz wykonywał czynności dozoru nad zakładem pozwanej, zajmował się paleniem w piecu, wykonywaniem obchodów, odnotowywanie przyjazdu i wyjazdu kierowców zatrudnionej pozwanej firmy w książce wyjazdów i przyjazdów, wykonywanie zdjęć stanu załadunku przyczep samochodowych wyjeżdżających z zakładu, rozliczanie kierowców przez przeliczenie i odnotowywanie w zeszycie pieniędzy zebranych za dane zamówienia i przekazanie ich księgowej a w razie jej absencji właścicielowi pozwanej.

Dozorczy wykonywali, na polecenie właściciela pozwanej, dodatkowe czynności nie związane ze swoim stanowiskiem pracy w postaci obrządku posesji, koszenie trawy czy odgarnianie śniegu.

Dowody: zeznania świadka M. W. (1) k. 56 (płyta CD), K. P. k. 85 (płyta CD), zdjęcia k. 66- płyta CD 1i 2.

Czynność obchodu dozorczy wykonywali co godzinę.

Dowody: zeznania świadków M. W. (1) k. 56 (płyta CD), M. P. k. 85 (płyta CD), przesłuchanie powoda J. P. k. 85 (płyta CD).

Rozpoczynanie i zakończenie czynności obchodu odnotowywano za pomocą przyłożenia do czytnika karty magnetycznej, dodatkowo dozorca odnotowywali czasu obchodu i czynności w zeszycie obchodów. Obchód zajmował około 0,5 godziny.

Dowody: zeznania świadka M. W. (1) k. 56 (płyta CD), przesłuchanie powoda J. P. k. 85 (płyta CD).

W porze nocnej odbywała się znaczna część transportu towaru wyprodukowanego u strony pozwanej, którą kierowcy rozwozili do poszczególnych punktów.

Dowody: zeznania świadka M. W. (1) k. 56 (płyta CD), przesłuchanie powoda J. P. k. 85 (płyta CD), zdjęcia zapisane na płycie CD i 2 – k. 66. (koperta).

Portierzy nie podpisywali listy obecności na dany dzień pracy. Na koniec miesiąca strona pozwana dostarczała listy obecności z zaznaczeniem dni obecności na których wskazywano krótszy czas pracy niż rzeczywisty i które powód podpisywał.

Powód i inni pracownicy dozorca nie zgłaszał niezgodności co do naliczonych liczby godzin w obawie o utratę pracy.

Dowody: zeznania świadka M. W. (1) k. 56 (płyta CD), przesłuchanie powoda J. P. k. 85 (płyta CD).

Powód otrzymywała wynagrodzenie od pozwanego na konto.

Ponadto powód otrzymywał około 400,00 zł co miesiąc dodatkowo w gotówce. Dodatkowe pieniądze powód zaczął otrzymywać gdy zmieniono mu wymiar czasu pracy na 1/2 etatu.

Dowody: zeznania przesłuchanie powoda J. P. k. 85 (płyta CD).

Powód na konto otrzymał wynagrodzenie w następujących wysokościach: za miesiąc marzec 2010 roku 1062,39 zł, kwiecień 2010 roku – 989,15 zł, maj 2010 r.- 1056,33 zł, czerwiec 2010 roku – 1047,61 zł, lipiec 2010 – 1683 zł, październik 2010 r. -230,44 zł, listopada 2010 roku- 522,66 zł, grudzień – 555,66 zł.

W roku 2011 powód uzyskał wynagrodzenie: styczeń 533,22 zł, luty 601,39 zł, marzec 564,44 zł, kwiecień 2011 r., maj 2011 561,63 zł, czerwiec 545,26 zł, lipiec 543,66 zł, sierpień 541,16 zł, wrzesień - 532,22 zł, październik– 580,92 zł, listopada - 543,22 zł, grudzień - 580,05.

W roku 2012 powód otrzymał wynagrodzenie w miesiącach: styczeń– 584,55 zł, luty- 564,78 zł, marzec - 556,32 zł, kwiecień - 554,78 zł, maj - 584,52 zł, czerwiec - 564,59 zł, lipiec - 573,14 zł, sierpień - 559,17 zł, wrzesień - 575,40 zł, październik– 583,76 zł, listopada - 594,76 zł, grudzień - 576,54 zł.

W roku 2013 powód otrzymał za miesiące: styczeń – 612,49 zł, luty – 615,88 zł, marzec 836,43 zł.

Dowody: kartoteka wynagrodzeń k. 36 (koperta z załącznikami)., wyciąg z kont bankowych powoda, informacja o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za rok 2010,2011,2012- k.27 (koperta z załącznikami).

W okresie od 01 marca 2010 r. – 31 marca 2013 r. należne powodowi wynagrodzenie za godziny nadliczbowe kształtowało się w następujący sposób:

Miesiąc/rok	wynagrodzenie za godziny nadliczbowe brutto	Dodatek do wynagrodzenia brutto	Razem wynagrodzenie za pracę w godzinach	Wynagrodzenie wypłacone przez pozwaną	Wynagrodzenie pozostałe do wypłaty
-------------	---	---------------------------------	--	---------------------------------------	------------------------------------

			nadliczbowych brutto		
1	1	3	4	5	6
marzec 2010	400,83	200,41	601,24	575,00	26,24
kwiecień 20 10	564,43	329,25	893,68	575,00	318,68
maj 2010	526,80	312,79	839,59	575,00	264,59
czerwiec 2010	219,50	109,75	329,25	575,00	-245,75
01-08 lipiec 2010	89,80	44,90	134,69	575,00	-440,31
20-31 październik 2010	533,33	333,33	866,67	575,00	291,67
listopad 20 10	1 295,00	840,00	2 135,00	575,00	1 560,00
grudzień 20 10	1 065,22	608,70	1 673,91	575,00	1 098,91
styczeń 2011	1 460,00	949,00	2 409,00	575,00	1 834,00
luty 2011	1 241,00	730,00	1 971,00	575,00	1 396,00
marzec 2011	888,70	507,83	1 396,52	575,00	821,52
kwiecień 2011	1 460,00	949,00	2 409,00	575,00	1 834,00
maj 20 11	1 355,71	834,29	2 190,00	575,00	1 615,00
czerwiec 2011	(...),38	660,48	1 772,86	575,00	1 197,86
lipiec 2011	1 286,19	764,76	2 050,95	575,00	1 475,95

sierpień 2011	597,27	331,82	929,09	575,00	354,09
wrzesień 20 11	1 161,36	663,64	1 825,00	575,00	1 250,00
październik 20 11	869,05	590,95	1 460,00	575,00	885,00
listopad 20 11	1 350,50	876,00	2 226,50	575,00	1 651,50
grudzień 2011	(...),71	834,29	2 190,00	575,00	1 615,00
styczeń 2012	(...),43	904,76	(...),19	575,00	1 741,19
luty 20 12	1 194,29	687,62	1 881,90	575,00	1 306,90
marzec 20 12	1 312,73	760,00	2 072,73	575,00	1 497,73
kwiecień 20 12	1 520,00	988,00	2 508,00	575,00	1 933,00
maj 2012	1 302,86	760,00	2 062,86	575,00	1 487,86
czerwiec (...)	1 558,00	(...),00	2 584,00	575,00	2009,00
lipiec 20 12	(...),73	760,00	2 072,73	575,00	1 497,73
sierpień 2012	1 070,91	656,36	1 727,27	575,00	1 152,27
wrzesień 20 12	1 406,00	874,00	2 280,00	575,00	1 705,00
październik 2012	1 123,48	660,87	1 784,35	575,00	1 209,35
listopad 20 12	1 302,86	760,00	2 062,86	575,00	1 487,86
grudzień 20 12	1 640,00	1 080,00	2 720,00	575,00	2 145,00
styczeń 2013	1 381,82	836,36	(...),18	575,00	1 643,18
luty 20 13	1 360,00	800,00	2 160,00	575,00	1 585,00

marzec 2013	190,48	95,24	285,71	575,00	-289,29
Razem	37 920,35	23 120,39	61 040,73	20 125,00	40 915,73

Powód w okresie od 01 marca 2010 r. do 08 lipca 2010 r., od 20 października 2010 r. do dnia 15 marca 2013 r. świadczył pracę w godzinach nadliczbowych w ilości 4 284 godzin. Za 928 godzin przysługiwał powodowi dodatek w wysokości 100%, a za pozostałe 3 356 dodatek 50%.

Wartość przysługującego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych powoda w okresie od 01 marca 2010 r. do 08 lipca 2010 r., od 20 października 2010 r. do dnia 15 marca 2013 r. po uwzględnieniu wypłaconego wynagrodzenia i wypłat w gotówce wynosiła 40.915,73 zł brutto.

Powodowi przysługuje do wypłaty wynagrodzenie za okres od 01 marca 2010 r. do 08 lipca 2010 r. oraz od 20 października 2010 r. do dnia 15 marca 2013 r. dodatek za pracę w porze nocnej w wysokości 3 401,86 brutto po uwzględnieniu wypłaconych przez stronę na tą rzecz kwot.

Dowody: opinia biegłego sądowego z dnia 20 stycznia 2014 r. k. 108-143, opinia uzupełniająca biegłego sądowego z dnia 30 kwietnia 2014 r. k. 173-194

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo w znacznej części podlegało uwzględnieniu.

Powód w przedmiotowym powództwie poszukiwał ochrony prawa do wynagrodzenia, a mianowicie zapłaty za pracę w godzinach nadliczbowych oraz w porze nocnej.

Zgodnie z art. 151 § 1, 2 k.p. praca w godzinach nadliczbowych jest to praca wykonywana ponad obowiązujące pracownika normy czasu pracy, a także praca wykonywana ponad przedłużony dobowy wymiar czasu pracy, wynikający z obowiązującego pracownika systemu i rozkładu czasu pracy, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych. Dopuszczalność wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych dopuszczalna jest w razie konieczności prowadzenia akcji ratowniczej w celu ochrony życia lub zdrowia ludzkiego, ochrony mienia lub środowiska albo usunięcia awarii albo szczególnych potrzeb pracodawcy. Zgodnie z §3 wskazanego przepisu liczba godzin nadliczbowych przepracowanych w związku z szczególnymi potrzebami pracodawcy nie może przekroczyć dla poszczególnego pracownika 150 godzin w roku kalendarzowym. Odnosząc się do pracy w godzinach nadliczbowych należy wskazać, na obowiązujące na gruncie przepisów prawa pracy normy czasu pracy, które przewidują 8 godzinny dzień pracy i 40 godzinny tydzień pracy z tym zastrzeżeniem że mogą wynosić tyle ile przewidują systemy czasu pracy uregulowane w art. 129 § 2, art. 135–138 oraz 143 i 144 k.p. I tak w przypadku pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu mienia lub ochronie osób, a także pracowników zakładowych straży pożarnych i zakładowych służb ratowniczych może być stosowany system równoważnego czasu pracy, w którym jest dopuszczalne przedłużenie dobowego wymiaru czasu pracy do 24 godzin, w okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 1 miesiąca (art. 137 k.p.). Regulacja godzin nadliczbowych osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze znajduje odzwierciedlenie w § 5 art. 151 k.p., który wskazuje, że strony ustalają w umowie o pracę dopuszczalną liczbę godzin pracy ponad określony w umowie wymiar czasu pracy pracownika zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy, których przekroczenie uprawnia pracownika, oprócz normalnego wynagrodzenia, do dodatku do wynagrodzenia, o którym mowa w art. 151¹ § 1.

Wymiar czasu pracy stanowi element stosunku pracy (art. 29 § 1 pkt 4 k.p.). Ustawodawca obliguje strony do określenia w umowie dopuszczalnej liczby godzin pracy ponad oznaczony w umowie wymiar czasu pracy, obejmujący zarówno przekroczenie normy dobowej, jak i przeciętnej. Przekroczenie dziennego wymiaru czasu pracy,

przekroczenie wymiaru czasu pracy w okresie rozliczeniowym uprawnia pracownika do dodatku do wynagrodzenia przewidzianego w art. 151¹ § 1 i 2 k.p. wysokości 100 % i odpowiednio 50%.

Odnosząc się pracy w porze nocnej należy wskazać, że jej ramy określa art. 151⁷ k.p. Zgodnie z tą regulacją pora nocna obejmuje 8 godzin pomiędzy godzinami 21.00, a 7.00. Także pracownik, którego rozkład czasu pracy obejmuje w każdej dobie co najmniej 3 godziny pracy w porze nocnej lub którego co najmniej 1/4 czasu pracy w okresie rozliczeniowym przypada na porę nocną, jest pracującym w nocy. Przedział czasowy pory nocnej określa pracodawca. W przedmiotowej sprawie z informacji o warunkach zatrudnienia wynika, że za porę nocną uważa się osiem godzin między 22.00, a 6.00. Pracownikowi wykonującemu pracę w porze nocnej przysługuje dodatek do wynagrodzenia za każdą godzinę pracy w porze nocnej w wysokości 20 % stawki godzinowej wynikającej z minimalnego wynagrodzenia za pracę (Art. 151⁸. § 1 k.p.).

W sprawach z powództwa pracownika o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe ciężar udowodnienia faktów spoczywa zgodnie z regułą art. 6 k.c. ma powodzie. Jednocześnie niewywiązywanie się przez pracodawcę z obowiązku rzetelnego prowadzenia ewidencji czasu pracy, skutkuje tym że pracownik może udowodniać swoją twierdzenia przy pomocy innych środków dowodowych takich jak dowody osobowe czy innej dokumentacji dotyczącej pracy (vide wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2000 r., I PKN 71/00, OSNAPiUS 2002 nr 10, poz. 231). Co więcej Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 5 lutego 2002 r., I PKN 845/00 (OSNP 2004 nr 3, poz. 46). stwierdził, że na powodach spoczywał wprawdzie ciężar dowodu w zakresie wykazania wykonywania pracy ponad normy czasu pracy, ale siłą rzeczy mogli ten obowiązek wykonać przez powołanie dowodów ze swoich zeznań.

Nie budzi wątpliwości fakt, że wymiar zatrudnienia powoda uległ zmianie w wyniku zawarcia kolejnej umowy na czas określony na okres od dnia 20 października 2010 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. i następnie umową na okres od dnia 01 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2016 r. miał określoną w został zatrudniony w 1/2 wymiaru czasu pracy. Ubocznie należy zauważyć, iż na skutek wypowiedzenia umowy o pracę na czas określony przez powoda z dniem 08 lipca 2010 r. nie doszło do przekształcenia kolejnej umowy na czas nieokreślony.

W toku postępowania dowodowego zostało ustalone, iż powód mimo zatrudnienia w wymiarze pół etatu wykonywał pracę w godzinach nadliczbowych gdyż pracował w systemie 12 godzin dziennie po czym miał 24 godziny odpoczynku. Powyższe znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadków M. W. (2) i K. P., które są spójne logiczne, wzajemnie się uzupełniają zatem w pełni zasługują na uwzględnienie. Wyżej określony czas pracy znajduje także potwierdzenie w fakcie, iż pozwana zatrudniała sześciu dozorców w systemie trzech zmian, przy czym na jednej zmianie pracę wykonywało dwóch dozorców jednocześnie. Zatem biorąc pod uwagę ilość pracowników i to, iż dozór był pełniony przez całą dobę, każdy z pracowników zobowiązany był pracować przez 12 godzin dziennie.

Dodatkowo należy wskazać, że – jak wynika to z zebranego materiału dowodowego, co jednoznacznie wynika z zeznań świadków M. W. (2), K. P. i J. S. – u strony pozwanej nie funkcjonował system ustalania grafików.

Dozorcy nie mieli ustalonych grafików przedstawiających plan pracy na dany okres rozliczeniowy, każdy z nich od wielu lat pracował w takich samych porach i wiedział w jakie dni, w jakich godzinach miał stawić się w miejscu pracy. W sytuacji w której dany pracownik był nieobecny albo udawał się na urlop byli wyznaczani zastępcy przez np. kierowców czy palacze.

Co więcej postępowanie dowodowe wykazało istotny fakt, iż strona pozwana - wbrew ciążącego na niej obowiązku - nie prowadziła w sposób rzetelny i prawidłowy ewidencji czasu pracy.

Jak wynika z kart czasu pracy powoda za lata od 2010-2013 r. nie odnotowywano w nich godzin w jakich pracował powód, tylko ogólnie zaznaczano łączną ilość przepracowanych godzin - 4. Co więcej, mimo, iż u pozwanej obowiązywał całodobowe sprawowanie dozoru, na co wyraźnie wskazują zeznania świadków M. W. (2), K. P., J. S. ponadto dowód ze zdjęć pozwanej przedstawiający fotografię stanu załadunku przyczep samochodów dostawczych

z datą i godziną wykonania zdjęć, w kartach pracy nie rozróżniano czy praca była wykonywana w ciągu dnia czy w porze nocnej.

W przedmiotowych kartach istnieją także liczne rozbieżności. Z załączonych kart za rok 2010 (podstawowych) wynika, że powód nie pracował w okresie od października do grudnia 2010 r., z kolei w karcie (dodatkowej) za rok 2010 wskazuje się że powód pracował w wymiarze 8 godzin od dnia 20 października do końca grudnia 2010 r. Na uwagę zasługuje także to, że listy obecności nie były podpisywane na bieżąco przez dozorców, a jedynie na koniec miesiąca gdy dokonywano naliczeń wynagrodzeń dla pracowników, na co wskazują zeznania świadka M. W. (2), uzupełnione przesłuchaniem powoda. Powyższe wskazuje, że ewidencja czasu pracy pracowników nie znajdowała potwierdzenia w rzeczywistym przepracowanym czasie przez powoda. Powód i jego współpracownik wskazują, że zauważali niezgodności wysokości wypłat z rzeczywistym czasem pracy, jednak z uwagi na swój wiek i konieczność posiadania stałego źródła dochodu obwiali się kwestionować list obecności.

Istotnym jest zwrócenie uwagi na to, że w okresie pracy, za który powód domaga się roszczenia tj. od dnia 01 marca 2010 roku do dnia 15 marca 2013 obejmuje okres obowiązywania umowy na pełen etat do dnia 08 lipca 2010 r., a następnie od dnia 20 października 2010 r. do dnia 13 marca 2013 roku na 1/2 etatu. W pierwszym okresie powoda obowiązywała 8 godzinna dobowo norma czasu pracy, a w kolejnym 4 godzinna. Sąd dokonując analizy kart pracy powoda i listy płac doszedł do wniosku zachodzą w nich nieprawidłowości w postaci takiej, że w okresie od dnia 20 października 2010 r. do 28 lutego 2011 r. pozwana wykazała 8 godzinową normę czasu pracy, podczas gdy już w tym okresie powód był zatrudniony obniżonym o połowę wymiarze czasu pracy. Tak więc karty wynagrodzeń za powyższy okres nie mają odzwierciedlenia w listach płac, w których naliczano powodowi wynagrodzenia jak za pół etatu.

W oparciu o karty wynagrodzeń, wyciąg z kont bankowych powoda, informacja o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za lata 2010,2011,2012 Sąd ustalił wysokość wypłaconych wynagrodzeń przez pozwaną w spornym okresie. Z kolei w oparciu o zeznania powoda Sąd ustalił, iż powód oprócz wypłaty wynagrodzenia za konto otrzymywał w formie gotówkowej około 400 zł dodatkowo miesięcznie.

Dla ustalenia wysokości należnego powodowi wynagrodzenia koniecznym było zasięgnięcie wiedzy specjalnej w tym celu Sąd powołał biegłego sądowego z zakresu księgowości.

W oparciu o opinię biegłego którą Sąd w pełni podzielił ustalono, że w okresie od 01 marca 2010 r. do 08 lipca 2010 r., od 20 października 2010 r. do dnia 15 marca 2013 r. powód świadczył pracę w godzinach nadliczbowych w ilości 4 284 godzin. Za 928 godzin przysługiwał powodowi dodatek w wysokości 100%, a za pozostałe 3 356 dodatek 50%. Wartość przysługującego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych powoda w okresie od 01 marca 2010 r. do 08 lipca 2010 r., od 20 października 2010 r. do dnia 15 marca 2013 r. po uwzględnieniu wypłaconego wynagrodzenia i wypłat w gotówce wynosiła 40.915,73 zł brutto.

Odnosząc się natomiast do roszczenia powoda o wypłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nocnych, należy wskazać, że Sąd dokonał ustaleń w tym zakresie w oparciu o zeznania powoda, świadka M. W. (2) i K. P. i przedstawiony przez nich czas pracy powoda, z uwagi na fakt nieprawidłowej ewidencji czasu pracy, w której nie zaznaczono pracy w porze nocnej mimo ujawnionych w liście płac wypłat dodatków za porę nocną. Łączna ilość przepracowanych godzin w porze nocnej zważywszy na system pracy 12/24 godziny wyniosła w spornym okresie 2 648 godzin. W oparciu o opinię biegłego, która uwzględniała wypłacone przez pozwaną z tego tytułu należności Sąd doszedł do przekonania, że należna powodowi z tego tytułu kwota wynosiła 3.401,86 zł brutto.

Na końcu należy wskazać, że w sprawach z powództwa pracownika o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe ciężar udowodnienia faktów spoczywa zgodnie z regułą art. 6 k.c. ma powódzie. Jednocześnie niewywiązywanie się przez pracodawcę z obowiązku rzetelnego prowadzenia ewidencji czasu pracy, skutkuje tym że pracownik może udowadniać swoją twierdzenia przy pomocy innych środków dowodowych takich jak dowody osobowe czy innej dokumentacji dotyczącej pracy (vide wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2000 r., I PKN 71/00, OSNAPiUS 2002 nr 10, poz. 231). Co więcej Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 5 lutego 2002 r., I PKN 845/00 (OSNP 2004 nr 3,

poz. 46). stwierdził, że na powodach spoczywał wprawdzie ciężar dowodu w zakresie wykazania wykonywania pracy ponad normy czasu pracy, ale siłą rzeczy mogli ten obowiązek wykonać przez powołanie dowodów ze swoich zeznań.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności. W szczególności, Sąd dał wiarę przedłożonym do akt sprawy listy płac, wydruku z konta powoda, druków za rozliczenia podatkowe na podstawie których została ustalony sposób naliczenia wynagrodzenia i jego wysokość. Przede wszystkim, jak wynika z zeznań wszystkich świadków pracownicy strony pozwanej zajmujący stanowisko dozorca, w tym również powód, pracowali w godzinach nadliczbowych i w porze nocnej, i co do tych okoliczności Sąd nie miał żadnych wątpliwości. Oceny zeznań świadków: M. W. (2), K. P., M. P., J. S. oraz przesłuchania powoda J. P., Sąd dokonał w kontekście całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. W ocenie Sądu, ich zeznania były jasne, logiczne i zbieżne ze sobą, wzajemnie się pokrywały i uzupełniały zgromadzone w sprawie dowody w postaci dokumentów. Przede wszystkim powyższe zeznania odzwierciedliły faktyczną strukturę pracy powoda. Jednocześnie Sąd pominął zeznania świadka A. J. z uwagi na to, że świadek nie pamiętał okoliczności na które był przesłuchiwany, co za tym idzie nie wniósł żadnych informacji do postępowania dowodowego.

W zakresie należnego powodowi wynagrodzenia za godziny nadliczbowe i porę nocną Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z księgowości, a także opinii uzupełniającej uwzględniającej częściowo zarzuty strony pozwanej. W ocenie Sądu obie opinie są jasne, spójne, nakreślone zgodnie z tezą dowodową oraz rzeczowo i konkretnie uzasadnione. W zakresie opinii uzupełniającej nie było żadnych zarzutów pełnomocników stron. W tym zakresie, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim szczegółowo rozpisany przez biegłego wysokość naliczonego wynagrodzenia, dodatek do wynagrodzenia, sumę wynagrodzenia otrzymywanego za godziny nadliczbowe, wypłacone przez pozwaną wynagrodzenia i wynagrodzenie pozostałe do zapłaty. Ponadto odnośnie pracy godzin nocnych biegły rozróżnił miesiące pracy powoda, ustaloną liczbę godzin w porze nocnej, ilość godzin za które przysługiwał dodatek za pracę w porze nocną, wypłacony przez pozwaną kwoty na poczet pracy w porze nocnej oraz różnice z niej wynikające. Tak jasna analiza dokonana przez biegłego, dawała możliwość weryfikacji przez Sąd obraz rzeczywistej pracy powoda.

Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy. Z tego też względu zastosowanie art. 286 k.p.c. pozostawione jest uznaniu sądu, co jednak w niniejszej sprawie - zważywszy na powyższe okoliczności - nie dało podstaw do jego zastosowania.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Sąd zasądził na rzecz powoda za okres 01 marca 2010 r. do 08 lipca 2010 r., od 20 października 2010 r. do dnia 15 marca 2013 r. wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie 40.915,73 zł brutto i wynagrodzenie za pracę w porze nocnej w wysokości 3.401,86 zł brutto o czym orzeczono w punkcie I i II sentencji wyroku.

Powyższą kwoty Sąd zasądził wraz z należnymi ustawowymi odsetkami liczonymi za poszczególne miesiące od dnia następnego po dniu w którym dokonywano wypłaty wynagrodzeń tj. od dnia 11 każdego miesiąca.

Mając na uwadze, że powód po ostatecznym sprecyzowaniu pozwu wniósł o kwotę 49 995,20 zł, Sąd w pkt III wyroku oddalił dalej idące powództwo.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono jak w pkt IV sentencji wyroku na zasadzie art. 4772 § 1 k.p.c., w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda, którego wysokość wynosiła 1317zł brutto.

Orzeczenie o kosztach w punkcie V sentencji wyroku, znajduje podstawę w treści art. 100 k.p.c. zgodnie z którym w razie częściowego uwzględnienia żądań koszty podlegają stosunkowemu rozdzieleniu, przy czym Sąd może jednak

włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania albo gdy określenie należnej sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

W niniejszej sprawie powód wygrał co do zasady, przy czym ocena wysokości roszczeń powoda zależała w dużej mierze od ustaleń biegłego sądowego z zakresu księgowości, zatem należy uznać, że strona pozwana winna ponieść koszty postępowania w całości.

W niniejszej sprawie kosztami poniesionymi przez powoda, były koszty wynagrodzenia pełnomocnika go reprezentującego, które zgodnie z § 12 ust 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), wynosiły 1.800,00 zł.

O obowiązku zapłaty przez stronę pozwaną na rzecz Skarbu Państwa, nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu w kwocie 2.500 zł od wniesienia, której powód był zwolniona z mocy ustawy oraz tymczasowo poniesionych ze Skarbu Państwa kosztów opinii biegłego sądowego (w kwotach 1.560,80 zł i 121,81 zł), orzeczono w punkcie VI sentencji wyroku na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 113 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Zgodnie z art. 113 ust. 1 cytowanej ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

W myśl uchwały SN z 5 marca 2007 r. (I PZP 1/07; publ. OSNP 2007/19-20/269), Sąd w orzeczeniu kończącym w instancji sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 50.000 zł, obciąży pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu (art. 96 ust. 1 pkt 4 tej ustawy); z wyłączeniem opłat od pism wymienionych w art. 35 ust. 1 zdanie pierwsze tej ustawy.